

bjerg og mig vil det, hvis vi overhovedet ryger, maaske ikke være nogen ubetinget Nydelse at ryge de Cigarer og Cigaretter, det her drejer sig om, og for saa vidt vilde det maaske ikke være Luksus for os. Alligevel tror jeg, man har Ret til at kalde Brugen af disse Cigarer og Cigaretter Luksus og maaske ogsaa en af de værste Arter af Luksus, thi neppe nogen er i Tvivl om, at den værste Form for Tobak er den daarlige, særdeles billige Cigaret og til Dels ogsaa den daarlige, særdeles billige Cigar. Det forekommer mig, at det ikke er stridende mod Luksusprincippet at foretage denne Beskatning, og det er ingen Skade til, at en hel Del unge Mennesker, hvis de endelig skal ryge, drives op paa noget mindre giftfarlige Stoffer, som der antagelig maa være Tale om, naar man kommer til Varer af lidt højere Pris. Dertil kommer den Bjendommelighed ved Tobaksbeskatningen, som jeg tidligere har omtalt, og som jeg her igen vil berøre et Øjeblik, nemlig denne, at vi her er inde paa en Slags Værdibeskatning i anden Potens, vi indfører en Beskatning i Forhold til Værdien, men som samtidig er stigende procentvis, efter som Værdien stiger. I Almindelighed gaar man jo ud fra, at Værdibeskatningen alene skal staa i Forhold til Værdien, men her er altsaa Tale om en Beskatning, som stiger stærkere end Værdien. Dette, at vi her hæver de nederste Satsler lidt, bevirker ikke, at Princippet om den anden Potens forsvinder, men det bevirker højt regnet, at der bliver noget mindre Forskel mellem den Procent, som gives af de laveste Klasser, og den stadig noget højere Procent, der gives af de noget bedre Klasser af Cigaretter.

Med Hensyn til Cigaretter slaas de to laveste Afgiftsklasser, som nu har henholdsvis en Afgift af 10 Ø. og 25 Ø. pr. 100 Stkr., sammen og sættes til en Afgift af 35 Ø. pr. 100 Stkr. Noget lignende er Tilfældet for Cigarers og Cigarillos Vedkommende, de to laveste Klasser slaas sammen, men der indføres den Elkstrabestemmelse, at der overhovedet ikke regnes med en lavere Værdi ved Fortoldningen end 60 Kr. pr. 1 000 Stkr. for Cigarer og 36 Kr. pr. 1 000 Stkr. for Cigarillos. Princippet er altsaa i Virkeligheden det samme for Cigaretter, Cigarer og Cigarillos, idet de laveste Klasser beskattes i noget højere Grad. Som bekendt er det særlig paa de Omraader, man fra Cigarindustriens Side stadig har klaget over den udenlandske Konkurrence. — Med disse ganske faa Bemærkninger skal jeg anbefalle begge de to Lovforslag til Tingets Velvilje

og vil, naar Tidspunktet dertil er inde, foreslaa dem henvist til Toldudvalget.

Det var ganske naturligt, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg knyttede nogle mere almindelige Bemærkninger til de foreliggende Lovforslag, der i høj Grad er knyttet finansielt sammen. Den højtærede Finansminister har paa visse Punkter omtalt de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, og ogsaa jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger dertil. Det ærede Medlem talte om, hvorledes Ministeriet jager for at faa den finansielle Balance tilvejebragt, og han mente, at det vilde Ministeriet vedblive med. Det haaber jeg ogsaa, det vil; jeg haaber Ministeriet vedblivende vil jage efter Balance, til den endelig opnaas. Men jeg vil ikke derfor indrømme det ærede Medlem Berettigelse til at raillere over, at man ved visse Lejligheder har sagt, at Balance var opnaaet, medens det viste sig, at det ikke var Tilfældet, og senere paa ny har sagt det, og det atter er glippet. Det er ganske naturligt, og jeg tror, jeg kan forudsige, at saaledes kan det gaa adskillige Gange endnu, hvad enten det sker under denne Regering eller en senere Regering. Sagen er, at naar vi har været oppe paa saadanne Højder, som vi har været paa med Hensyn til Statens Budget, og skal ned paa mere rimelige Højder, der svarer bedre til Tidens Krav, kan man ikke med Rimelighed forlange, at Opgaven skal løses paa een Gang.

Vi var, da Budgettet var paa det højeste, oppe paa et Budget paa 600 Mill. Kr. om Aaret. Ikke et Menneske i denne Sal tror, at Landet under normale Forhold vil kunne bære et Budget paa 600 Mill. Kr. Før Krigen var Budgettet ikke højere end paa 150 Mill. Kr. Lad os nu sige, at Udviklingen, naar vi er naaet til mere stabile Forhold, er gaaet noget frem paa visse Omraader, Befolkningstallet er steget, Samfærdselsforholdene har udviklet sig, og at vi rimeligvis maa en Del op over de 150 Mill. Kr., naar vi igen skal have Balance, saa tror jeg dog at turde sige, at vi ingenlunde naar finansiell Balance, før vi faar et Budget paa ca. 250 Mill. Kr.; kunde vi komme ned til 200 Mill. Kr., vilde det ikke være af Vejen. Men naar vi altsaa begynder med et Statsbudget paa ca. 600 Mill. Kr. og i Løbet af en Tid, som ingen kan overse, skal ned til et Budget paa ca. 250 Mill. Kr., er der ikke nogen som helst Rimelighed i at tænke sig, at man skulde kunne naa til Balance i een Omgang; det vilde være ganske umuligt. Det vil, som jeg har sagt